

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Apollonio Episcopo. 273.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

appellat, ne propterea conturberis. Præstat enim, cum sobrius sis, temulentum videri, quàm cum temulentia labores, sobriū. Quandoquidem enim præ improbitate in furorem raptus, omnino subactus est, idcirco omnes desipere atque à mente deduci cupit: quò nimirum eorum, quæ flagitiosè & sceleratè agit, reprehensiones effugiat.

Apollonio Episcopo. 273.

Vtinam ad nos venisses, vt & certaminis, & coronæ, ac laudis & prædicationis, particeps esses. Amicū enim cælestis philosophiæ amore flagrantem, sed qui postea non nihil dormitasset, consilio atque cohortatione, ac præsertim diuini fauoris auxilio in viam reduximus. Ac nunc festum diem agitantes carmen triumphale canimus, atque sermonum poculo temperato, spiritualibusque epulis instructis, amicos conuiuio accipimus. Veni igitur, vt & nobis gratuleris, & cum illis lætitia exultes, & cum familiaribus ac necessariis oblecteris, & cum virtute saltites, ac denique improbitati succenseas, cuius tanta impudentia est, vt iis etiam, qui eam fugiunt, insultet.

Aphrodisia Presbytero. 274.

Magnopere miror, quò fiat, vt quæ perquam aperta & dilucida sunt, plerisque obscura esse videantur. Illud enim, Noli fieri iudex, nihil multiplex nec scitum habet, verùm perspicuè clamat: Quoniam non facile diiudicari potest quid æquum sit (multi enim ob ingenij tarditatē id minimè assequuntur: multi rursus, quamuis ob mentis acumen id assequuntur, tamen pecuniarum, vel metus, vel pudoris, vel amicitia, vel odij causa id peruertunt atque corrumpunt) idcirco ne committe, vt in huiusmodi negotium te proicias, quod & percipi vix potest, & cum illud inuenieris: minimè labefactare atque corrumpere, difficilius adhuc est.

ὁ ὀπίσκοπος, μὴ θορυβῆθης· ἀμεινὸν γὰρ νήφοντα, δοκεῖν μεθύειν, ἢ μεθύοντα δοκεῖν νήφειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς κακίας ἐκβαλεῖς χεῖρα, τὰς ἀκαρῶν ἐχειρώθη, πάντας τὸς φρονεῖν βεβληταί, ἵνα τὰς ἐλέγχους ὡν ὀπιόμως δρᾷ ἀφύροι.

Απολλωνία ὀπισκόπῳ. σὺγ.

Εἶθε ἦλθες συμμεγέξων τῷ ἀθλοῦ, καὶ τῷ στεφάνῳ ἀπολαύσων, καὶ τῆς ἀναρρήσεως κοινωνήσων. φίλον γὰρ ἔροδιτα τῆς ἑρανίας φιλοσοφίας, εἰς ὄλιγον ἀπρηνοῦσάντα τὸ ἔχειν καὶ ἀσθενεῖν τῆς γείας ῥοπήσας ἀσθενεῖν ἀδελφῶν βοήθησας ἐπανηγάμεν. καὶ νῦν πανηγυρίζοις, ἀδελφὲ τὸ ὀπιόνικον μέλος, καὶ λόγων κρατῆρα κερύσαις, λογιῶν τε ἐδύματα τὸ ἔχειν κερύσαις, ἐσιδόμεν τὰς φίλους. καὶ τοιγαροῦν καὶ ἡμῶν σωματικῶν ἀδελφῶν καὶ τοῖς ὀπιόνοισι σωματικῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς συγκληθῆσων, τῆς τε κακίας ὀπιόνοισιν, ἢ τοσαύτη ἀνοχημία ἀσθενεῖν, ὡς καὶ τοῖς φεύγουσιν αὐτῶν ὀπιόνοισιν.

Αφροδισίῳ ἀρεστυτέρῳ. σὺδ.

Μάλα θαυμάζω πῶς καὶ τὰ λαίλαπα, ἀσαφῆ εἶναι πολλοῖς δοκᾷ. τὸ γὰρ, μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς, εἰδὲν ποικίλοι ἐχει, εἰδὲν σοφόν, ἀλλὰ ἀσφῆρῆδιν βῶν. ἐπειδὴ δυσἀσφῆρῆδιν τὸ δικαίον. πολλοὶ γὰρ ἀσφῆρῆδιν ἀσφῆρῆδιν, οὐκ ἐφικνῆνται τῆς πολυκρουῦται. ἀσφῆρῆδιν δὲ χεῖματα, ἢ φόβον, ἢ αἰδῶν, ἢ φιλίαν, ἢ ἔρῶν παρεφθέρησι τῶν τοῦ σαυτῶν μὴ ὀπιόνοισιν τοῖς τῶν ἀράγμασι, δὲ ἔρῶν μὴ ὀπιόνοισιν καταλαβῆναι, τὸ δὲ εὐρόντα μὴ ἀσφῆρῆδιν, ἐργωδέστερον τυγχάνει.

Μαρτυρία.